

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/110/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3514203686
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Janáková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3514203686.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Janákovvej a sudcov Mgr. Zuzany Holúbkovej a Mgr. Ivana Kubínyiho v spore žalobcu: Q. Q., trvale bytom X. E. XX., F., zast. JUDr. Vladimírom Fraňom, advokátom so sídlom Haškova 18, Nové Mesto nad Váhom, proti žalovanej: A. Q., trvale bytom H. X, F., zast. ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ONDRUŠEK & PARTNERS s.r.o., so sídlom Koceľova 25, Bratislava, IČO: 36 867 942, v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaniach žalobcu a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 28. marca 2018, č.k. 7C/112/2014-364, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch III. a IV. m e n í tak, že žalobca a žalovaná s účinnosťou odo dňa 29.1.2020 preberajú rovnakým podielom titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov povinnosť splácať záväzky voči veriteľovi Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., so sídlom Bajkalská 30, Bratislava, IČO: 31 335 004, vzniknutých na základe Zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. 01629669818 uzatvorenej dňa 19.5.2011 a na základe Zmluvy o medziúvere a stavebnom spotrebiteľskom úvere č. 01629669420 uzatvorenej dňa 9.11.2011.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. m e n í tak, že žalovaná je povinná titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva zaplatiť žalobcovi sumu 3.406,80 eur vo forme splátok vo výške 60 eur mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci počnúc nasledujúcim mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom tento rozsudok nadobudne právoplatnosť, pod hrozbou straty výhody splátok, keď nezaplatením dvoch po sebe nasledujúcich splátok sa stáva splatný celý dlh.

III. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. p o t v r d z u j e .

IV. Žiadnej zo strán konania n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie v časti o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva týkajúcej sa náhrady investícií do bezpodielového spoluvlastníctva zo strany žalobcu zastavil, výrokom II. vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu k hnutelným veciam tak, že ich prikázal do výlučného vlastníctva žalobcu, výrokmi III. a IV. rozhodol o prebratí žalobcom titulom vyporiadania povinnosti splácať dva záväzky voči veriteľovi (Prvej stavebnej sporiteľni, a.s.), výrokom V. uložil žalovanej titulom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 6.668,11 eur, a to formou splátok vo výške 60 eur, pod hrozbou straty výhody splátok a nakoniec výrokom VI. žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej aj ako „BSM“). Po preskúmaní podanej žaloby súd dospel k záveru o prikázaní do výlučného vlastníctva žalobcu hnutelné

veci, ktorých hodnota bola ustálená podľa vyjadrení strán sporu a predložených listinných dôkazov v celkovej hodnote 4.300 eur, pretože žalobca tieto nehnuteľné veci užíva a žalovaná s tým vyjadrila súhlas. Čo sa týka dvoch záväzkov (úverov) voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., súd mal za to, že sa jedná o pohľadávky, ktoré sú spojené s BSM, nepodarilo sa preukázať ich použitie počas trvania manželstva, a preto bolo podľa súdu dôvodné, aby sa strany sporu podieľali na zaplatení rovnakým dielom. Zohľadnil pri tom skutočnosť, že žalovaná je momentálne na rodičovskej dovolenke, žalobca preukázal schopnosť tieto úvery splácať a strany sporu sú vo vzťahu k veriteľovi zaviazané spoločne a nerozdielne, vyporiadanie BSM rieši len ich vzájomný vzťah. Aby sa pre finančnú situáciu žalovanej nedostali obaja do omeškania, rozhodol súd tak, že žalobca preberá oba tieto záväzky a žalovanej bola uložená povinnosť titulom vyporiadania BSM zaplatiť žalobcovi sumu 6.668,11 eur, a to formou splátok vo výške 60 eur mesačne, po zohľadnení majetkového prospechu spočívajúceho v nadobudnutí hnuťelných vecí do výlučného vlastníctva. O trovách konania rozhodol podľa § 257 CSP, pričom konštatoval, že vyporiadanie BSM je v záujme oboch strán sporu s tým, že táto okolnosť je podľa súdu dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý nepriznal žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania.

2. V zákonnej lehote proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti výrokom III. až V. Úvodom konštatoval, že súd prvej inštancie zastavil konanie v časti týkajúcej sa investícií do BSM. S týmto sa nestotožnil, pričom mal za to, že v priebehu konania jednoznačne preukázal investície do majetku patriaceho do BSM. Tieto investície v odvolaní i konkretizoval. Ďalej uviedol, čo sa týka úverov, že tieto podrobne vyčíslil a v konaní predložil výšky jednotlivých splátok úverov, celkovej sumy uhradených splátok a zostatky uvedených úverov. Zmysle predloženého vyčíslenia uhradil od rozvodu do dňa 8.3.2018 na prvý úver sumu 3.601,21 eur a na druhý úver sumu 4.624 eur. Zostatok, teda nesplatená časť úveru zo dňa 19.5.2011, predstavoval ku dňu 8.3.2011 sumu 7.901,32 eur a zostatok úveru zo dňa 9.11.2011 predstavoval ku dňu 8.3.2018 sumu 6.109,69 eur. Nestotožnil sa preto s výrokmi III. a IV., nakoľko súd uložil splácať oba tieto záväzky jemu. Za spravodlivé a v súlade so zákonom považoval rozdelenie splácania jednotlivých záväzkov vzniknutých počas trvania BSM. Súčasne uplatnil nárok na úhradu polovice súm uhradených ním od rozvodu manželstva na splátkach úverov. Vysporiadanie úverov považoval absolútne za v rozpore so zásadami vyporiadania BSM. Konštatoval, že mu nie je zrejmé, z čoho súd vychádzal pri výpočte sumy, ktorú je mu žalovaná povinná uhradiť. V tomto smere je odôvodnenie napadnutého rozsudku nedostatočné a nepreskúmateľné a v konečnom dôsledku tým dochádza k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Považoval za neprijateľné tiež splátky vo výške 60 eur mesačne. Pri uvedenej sume by bola doba splácania viac ako 9 rokov. Napadol aj výrok rozsudku o náhrade trov konania. Nestotožnil sa s názorom súdu, že vyporiadanie je v záujme oboch strán sporu, pretože podľa jeho mienky v tomto prípade nejde o dôvod hodný osobitného zreteľa, a tiež podotkol, že odôvodnenie súdu aj v tomto smere nie je dostatočné. Primeraným spôsobom neodôvodnil, na základe akých úvah dospel k tomuto záveru. Vzhľadom na všetko uvedené žiadal odvolací súd, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. V zákonnej lehote proti tomuto rozsudku podala odvolanie i žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu proti výrokom II., V. a VI. Úvodom uviedla, že pri oboch úveroch je zrejmé, na aký účel sa použili, resp. že sa práve nepoužili na spoločný majetok v rozsahu, aby bolo od nej spravodlivé požadovať, aby sa na ich splácaní podieľala rovnako ako žalobca, resp. podstatným spôsobom. Tieto skutkové okolnosti pochopiteľne nevie preukázať takým spôsobom, aký si predstavuje súd, avšak je nutné prihliadať na to, o aké konanie išlo a akým spôsobom je vôbec možné preukázať jej tvrdenia. Podotkla, že mnohé skutkové okolnosti, o ktorých vie tak žalobca ako aj ona, nedokáže na súde preukázať, pretože nie všetko sa dá dokázať listinnými dôkazmi. Následne uviedla, že súd bez bližšieho vysvetlenia rozhodol aj o sume, ktorú má zaplatiť žalobcovi. Podľa jej názoru je rozsudok súdu prvej inštancie nepreskúmateľný. Spochybňovala hodnotu vozidla vo výške 3.600 eur, nakoľko vozidlo bolo počas trvania BSM zhodnotené servisom a je zrejmé, že vozidlo s takým počtom rokov od výroby neamortizuje za pol roka o takú sumu. Hodnota vozidla ostala na rovnakej úrovni ako v čase nákupu. Čo sa týka výhody splátok, s tým súhlasila, nakoľko je stále na rodičovskej dovolenke. Avšak žalobca bude splácať oba úvery tiež len priebežne, a teda použitie splátkového kalendára by sa dalo považovať za samozrejmé. Dodala, že to však neznamená, že by s uvedenou sumou súhlasila, nakoľko nekorešponduje ani náznakom so skutočným stavom. Napokon konštatovala, že je namieste, aby mala nárok na náhradu trov konania minimálne v určitom podiele. Žiadala preto, aby bol napadnutý rozsudok v časti výrokov II., V. a VI. zmenený, resp. v tejto časti zrušený a vrátený súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. K odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom podrobne vyvracal názory žalovanej a argumentačne sa pridržiaval podaného odvolania.

5. Krajský súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a zistil, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné sčasti podľa § 388 CSP zmeniť a sčasti podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, podľa ktorého nie je potrebné nariaďovať pojednávanie odvolacieho súdu.

6. Odvolací súd sa najskôr venoval odvolacím námietkam vzťahujúcim sa k mase BSM, a to odvolacej námietke žalobcu, ktorou namietal čiastočné zastavenie konania, a námietke žalovanej, podľa ktorej považovala za nesprávne určenú sumu motorového vozidla, ktoré súd prvej inštancie prikázal do výlučného vlastníctva žalobcovi. Pozornosť ďalej upriamil na tvrdenie žalobcu, ktorým vytykal súdu prvej inštancie, že priradil splácanie oboch úverov (záväzkov) jemu. Na túto námietku nadviazal žalobca, ktorý k nej obsahovo doplnil, že malo byť zohľadnené aj jeho výlučné plnenie úverov po rozvoze manželstva. Nakoniec vyhodnotil námietku žalobcu ohľadom povinnosti výplaty sumy žalovanou v splátkach.

7. Žalobca sa v podanom odvolaní nestotožnil so zastavením konania v časti náhrady investícií do bezpodielového spoluvlastníctva z jeho strany. Uviedol, že tieto v priebehu konania jednoznačne preukázal.

8. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že dňa 28.12.2015 došlo súdu prvej inštancie podanie (č.l. 59-60 spisu), v ktorom žalobca výslovne uviedol, že upúšťa od návrhu v časti týkajúcej sa uplatňovania sumy 5.000 eur titulom toho, čo zo svojho investoval do spoločného majetku a ďalej žiadal pripustiť zmenu žalobného petitu spôsobom tam uvedeným.

9. V priebehu konania došlo k zmene právneho predpisu upravujúceho civilné konanie. Dňa 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a nahradil tak zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Civilný sporový poriadok (rovnako tak Občiansky súdny poriadok) spája so späťvzatím žaloby v § 145 ods. 2 CSP následok zastavenia konania. Súd prvej inštancie, nakoľko žalobca vyššie uvedeným podaním výslovne vzal žalobu v časti o vyporiadanie investícií späť, v tejto časti správne konanie zastavil. Táto odvolacia námietka nie je na tomto základe dôvodná, a preto odvolací súd potvrdil napadnutý výrok I. rozsudku súdu prvej inštancie.

10. Žalovaná vytykala súdu prvej inštancie v podanom odvolaní, že nesprávne vyhodnotil výšku hodnoty motorového vozidla, ktoré bolo prikázané do výlučného vlastníctva žalobcu. Podľa žalovanej vozidlo bolo počas trvania BSM zhodnotené servisom. Hodnota vozidla zostala na rovnakej úrovni, ako v čase nákupu. Namietala preto hodnotu celkovej masy BSM, ktorá sa mala vyporiadať.

11. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podporiť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Dôkazná povinnosť predstavuje špecifickú procesnú povinnosť, ktorou je zaťažená sporová strana. Dokazovať je povinný každý, kto v spore niečo tvrdí. Nedodržanie dôkaznej povinnosti a následne neunesenie dôkazného bremena vedie k procesnej pasivite, ktorá je sankcionovaná stratou sporu. Vo všeobecnosti preto platí, že dôkazná povinnosť a s ňou súvisiace dôkazné bremeno má v spore každý, kto dostojí svojej procesnej povinnosti tvrdiť.

13. K bližšiemu definovaniu, čo sa rozumie dôkazným bremenom, aký je jeho zmysel, na ktorom účastníkovi konania leží a aké následky jeho neunesenie prináša, pristúpil Najvyšší súd SR, keď uviedol, že „dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka za to, že počas konania neboli preukázané jeho tvrdenia, a z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť, významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná, a keď výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba

priaznivé dôsledky; ide o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí“ (rozhodnutie sp. zn. 5 Obo 52/2010 zo dňa 24.06.2010).

14. Nakoľko žalovaná z existencie skutočnosti, že vozidlo má inú hodnotu, než akú deklaroval žalobca, vyvodzovala pre seba priaznivé dôsledky, tak ležalo na nej dôkazné bremeno ohľadom preukázania týchto skutočností. V konaní však nepredložila žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval inú hodnotu motorového vozidla, a preto neunesla v tomto smere dôkazné bremeno. Na základe tvrdeného je uvedená odvolacia námietka žalovanej nedôvodná.

15. Žalobca nesúhlasil s prebratím oboch záväzkov, úverov voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. Dôvodil, že spravodlivé riešenie je rozdelenie týchto záväzkov. Žalovaná k uvedenému konštatovala, že peňažné prostriedky z úverov sa nepoužili na spoločný majetok v rozsahu, aby bolo od nej spravodlivé požadovať, aby sa na ich splácaní podieľala rovnako ako žalobca, resp. podstatným spôsobom.

16. Ak zmluvu o úvere uzatvorili obaja manželia spoločne za trvania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, platí, že tento záväzok prináleží do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov podľa § 143 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako „OZ“) a pokiaľ sa stal predmetom vyporiadania a doposiaľ nebol splnený, musí byť vyporiadaný. Dôležitým je zároveň i to, že „pre právnu povahu tohto záväzku nie je podstatné, ako bolo so získanými finančnými prostriedkami naložené“ (rozsudok NS ČR sp. zn. 22 Cdo 14/2006 zo dňa 3.10.2006). Významným by sa stala iba tá skutočnosť, ak by získané finančné prostriedky boli použité na oddelený majetok jedného z manželov. Vtedy by mohol druhý z manželov požadovať, aby sa to, čo bolo vynaložené zo spoločného majetku na výlučný majetok manžela, nahradilo do ich spoločného majetku (§ 150 OZ). Nakoľko platí, že pri vyporiadaní spoločného majetku sa vychádza z rovnakých podielov (§ 150 OZ), majetok tvoria i záväzky (dlhy), preto sa musí vychádzať z toho, že „záväzky oboch manželov vzniknuté za trvania manželstva sú povinní manželia splniť rovným dielom“ (rozsudok NS ČR sp. zn. 30 Cdo 1881/2001 zo dňa 5.12.2011, rovnaký záver tiež plynie z rozsudku NS ČR sp. zn. 22 Cdo 2206/2009 zo dňa 23.3.2011).

17. Optikou uvedených záverov preto treba vyhodnotiť odvolaciu námietku žalobcu ako správnu a dôvodnú. Oba vzniknuté záväzky (úvery) vznikli totiž za trvania manželstva strán sporu, pričom pri vyporiadaní sa vychádza z rovnakých podielov i na týchto záväzkoch. Nesprávne sú námietky žalovanej, ktorá deklarovala iný účel použitia týchto finančných prostriedkov z úveru žalobcom, nakoľko nevýznamné je, ako bolo s nimi naložené. Kľúčové bolo, že žalovaná nepreukázala a ani to v konaní netvrdila, že by tieto finančné prostriedky boli použité na výlučný majetok žalobcu, pričom podľa vyššie uvedeného by mala až táto skutočnosť pri vyporiadaní právnu relevanciu.

18. Na tomto základe odvolací súd prijal záver, že oba úvery musia byť vyporiadané rovnakým podielom v zmysle § 150 OZ. Súd však, nakoľko žalobca si v priebehu konania uplatnil i sumu, ktorú zaplatil od zániku manželstva do vyporiadania súdom výlučne sám (o ktorej bude uvedené ďalej), vyporiadal tieto úvery rovnakým podielom s účinnosťou od dňa 29.1.2020. Dôsledkom preto je zmena napadnutého rozsudku v časti výrokov III. a IV. napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

19. Žalobca si v priebehu konania uplatnil i nárok na úhradu polovice sumy, ktoré platil sám na úvery, pričom bol názoru, že táto skutočnosť zostala v napadnutom rozhodnutí nezohľadnená.

20. Na výzvu odvolacieho súdu oznámil žalobca, že na úvere s cieľovou sumou 7.000 eur je aktuálny zostatok ku dňu 29.1.2020 vo výške 5.841,95 eur. Výška mesačnej splátky je aktuálne 52,44 eur. Od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva uhradil na splátkach tohto úveru sumu 4.857,60 eur (92 splátok od 6/2012 do 1/2020 vrátane). Na úver s cieľovou sumou 9.000 eur je aktuálny zostatok ku dňu 29.1.2020 vo výške 7.547,21 eur. Výška mesačnej splátky je aktuálne 67,43 eur. Od právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva uhradil na splátkach tohto úveru sumu 6.256 eur (92 splátok od 6/2012 do 1/2020 vrátane). Tieto úvery spláca nepretržite. Ako dôkaz o uvedených tvrdeniach zaslal odvolaciemu súdu potvrdenie Prvej stavebnej sporiteľne, a.s. o výške zostatkov úverov, ktoré odvolací súd zaslal žalovanej, aby k nim zaujala stanovisko. K uvedenému sa žalovaná vyjadrila tak, že nemá vedomosť, či tieto úvery sú skutočne splácané tak, ako konštatuje žalobca, nakoľko k tomu nemá prístup.

21. Judikatúra súdov sa zhoduje na závere, že právne vzťahy medzi (bývalými) manželmi, prípadne medzi nimi a tretími osobami, týkajúce sa majetku a záväzkov, ktoré tvorili predmet bezpodielového

spoluvlastníctva manželov, sa v dobe medzi zánikom a vyporiadaním bezpodielového spoluvlastníctva manželov riadia analogickými právnymi predpismi o bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (rozsudok NS ČR sp. zn. 5 Cz 77/66 zo dňa 16.9.1966, rozsudok NS ČR sp. zn. 28 Cdo 2593/2008 zo dňa 1.8.2008).

22. Za situácie, ak po zániku manželstva jeden z bývalých manželov plnil na spoločný dlh, táto čiastka predstavuje jeho vnos do spoločného majetku, a to napriek skutočnosti, že išlo o plnenie poskytnuté po zániku BSM. Následne má právo na ich úhradu, nakoľko tak plnil zo svojho výlučného majetku. Najvyšší súd ČR v rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo 5386/2008 zo dňa 28.1.2010 (ďalej tento záver vyplýva napr. i z rozsudku NS ČR sp. zn. 22 Cdo 14/2006 zo dňa 3.10.2006) zdôraznil, že „táto eventuálna skutočnosť sa potom premietne do výroku o povinnosti jedného z manželov zaplatiť určitú čiastku druhému na vyrovnanie ich podielov (s prihliadnutím k zaplateným sumám i v priebehu odvolacieho konania do rozhodnutia odvolacieho súdu - pozn. odvolacieho súdu). Z toho možno vyvodiť, že pri doposiaľ nevyrovnaných spoločných dlhoch a pohľadávkach účastníkov je namieste, aby súd vo výroku o ich vyporiadaní premietol ich výšku v dobe, keď k vyporiadaniu prichádza, pri súčasnom zohľadnení toho, čo ktorý z účastníkov na sporný dlh zaplatil“.

23. Tieto závery bolo nutné aplikovať aj na prejednávany prípad, pričom ak tak súd prvej inštancie neučinil, pochybil. Na tomto základe potom nemôže byť správna ani povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 6.668,11 eur titulom vyporiadania BSM konštatovanú súdom prvej inštancie, ktorá suma, navyiac, nebola súdom prvej inštancie v jeho rozhodnutí žiadnym spôsobom konkretizovaná, a preto odvolaciemu súdu nebolo ani zrejmé, ako k tejto sume (akým výpočtom), súd prvej inštancie dospel. To je dôvodom na zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie vo výroku V.

24. Majetok, ktorý preto žiadal žalobca vyporiadať, tvorili hnuiteľné veci v hodnote 4.300 eur a dva záväzky plynúce z úverov/mediúverov (masa BSM). Bolo preukázané, že žalobca zaplatil na tieto úvery od zániku manželstva (6/2012) do dňa 29.1.2020 celkom sumu 11.113,60 eur (4.857,60 eur na prvý úver, 6.256 eur na druhý úver), z ktorej žiadal polovicu, t.j. 5.556,80 eur, zohľadniť pri vyporiadaní BSM.

25. Hnuiteľné veci boli prikázané do vlastníctva žalobcu. Tento záver podanými odvolaniami strán sporu nebol spochybnený, teda s ním súhlasili. Nakoľko boli v hodnote 4.300 eur a z tejto sumy patrí obom polovica, vznikla žalobcovi povinnosť výplaty polovice z tejto sumy, t.j. sumy 2.150 eur, žalovanej. Na úvery zaplatil však žalobca po rozvedení manželstva do dňa 29.1.2020 za žalovanú sumu 5.556,80 eur zo svojich výlučných prostriedkov (spolu zaplatil, ako bolo uvedené vyššie, sumu 11.113,60 eur, avšak z tejto sumy platil polovicu dôvodne, teda sám za seba, a polovicu za žalovanú), a preto vznikla žalovanej povinnosť výplaty tejto sumy žalobcovi. Aby si však vzájomne nemuseli platiť tieto sumy, bolo potrebné vypočítať ich rozdiel. Žalovaná je preto titulom vyporiadania BSM povinná zaplatiť žalobcovi sumu 3.406,80 eur (5.556,80 - 2.150 = 3.406,80). Zároveň, ako bolo tvrdené vyššie, oba úvery preberajú strany sporu s účinnosťou odo dňa 29.1.2020 každý rovnakým podielom. To je preto dôvodom na zmenu napadnutého rozhodnutia v časti výrokov III., IV. a V.

26. Ďalej žalobca považoval za neprijateľné splátky vo výške 60 eur mesačne. Pri uvedenej sume by bola doba splácania podľa žalobcu viac ako 9 rokov (pri pôvodnej sume 6.668,11 eur určenej súdom prvej inštancie).

27. V zmysle § 232 ods. 3 a 4 CSP lehota na plnenie uložená rozsudkom súdu je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

28. Je zrejmé, že povolenie splátok povinnému subjektu (žalovanej) je vždy zásahom do práva oprávneného subjektu (žalobcu) na dosiahnutie priznaného plnenia, avšak tento zásah je vyvážený právom povinného na zachovanie dôstojných životných podmienok.

29. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie o splnení rozsudkom uloženej peňažnej povinnosti žalovanej žalobcovi v splátkach odôvodnil podľa uvedených ustanovení § 232 CSP. Dospel k názoru, vzhľadom na to, že žalovaná je momentálne na rodičovskej dovolenke, že nie je v jej možnostiach splniť povinnosť

uloženú rozsudkom v lehote troch dní. Nakoľko odvolací súd zmenil vypořádanie oboch úverov a tiež sumu uhradenú žalobcom po rozvede na úvery, stráca odvolacia námietka žalobcu opodstatnenie, nakoľko žalovanej vznikla povinnosť výplaty žalobcovi sumy 3.406,80 eur (teda cca o polovicu nižšia, než bola pôvodne určená súdom prvej inštancie) a zároveň je nutné dodať, že s účinnosťou odo dňa 29.1.2020 vznikla žalovanej povinnosť splácať oba úvery v jednej polovici. V splátkach po 60 eur mesačne vyplatí žalovaná túto sumu za 57 mesiacov (konkrétne 56,87, teda posledná splátka bude nižšia), čo činí 4 roky a 9 mesiacov, teda o polovicu času menej, než žalobca namietal v podanom odvolaní. So záverom o povinnosti zaplatiť sumu v splátkach po 60 eur mesačne odvolací súd súhlasí, nakoľko žalovanej pomery túto sumu momentálne nedovoľujú zaplatiť v zákonnej lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Napokon, aj pre žalobcu je prijateľnejšie dosiahnuť dobrovoľné plnenie, hoci postupne, než byť odkázaný na neistý výsledok exekučného konania v prípade neschopnosti žalovanej zaplatiť priznané plnenie naraz. Povolenie splácať dlh v pravidelných mesačných splátkach treba chápať ako výhodu poskytnutú dlžníkovi vzhľadom na určité špecifické okolnosti toho-ktorého prípadu. Preto odvolací súd súhlasí i s tým, aby táto výhoda bola podmienená riadnym plnením, porušením ktorého má za následok splatnosť celého plnenia.

30. Nakoľko bol odvolacím súdom zmenený rozsudok súdu prvej inštancie v časti vypořádania BSM, bolo potrebné rozhodnúť o trovách prvoinštančného i odvolacieho konania. Pri rozhodovaní o trovách v konaní o vypořádanie BSM je potrebné prihliadnuť k výške vypořádania, ako i k výsledku sporu medzi stranami o to, ktoré z vecí patria do BSM a ktoré nie. Odvolací súd rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania žiadnej strane sporu podľa § 255 ods. 2 CSP, nakoľko každá strana sporu mala približne rovnaký úspech v konaní (vypořádanie rovným dielom, tento spôsob nenavrhol priamo žalobca ani žalovaná, a preto nemožno určiť plný úspech žiadnej zo strán sporu). Nakoľko došlo i k zastaveniu konania z dôvodu procesného zavinenia žalobcu v časti investícií v dôsledku späťvzatia žaloby v tejto časti, odvolací súd zohľadnil i túto skutočnosť podľa § 256 ods. 1 CSP. Avšak vzhľadom na to, že žalovaná v tejto fáze (k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo na začiatku konania) neprodukovala žiadnu obranu voči časti žaloby, ktorá bola späťvzatá (voči investíciám), nevznikli preto žalovanej v tejto časti žiadne trovy konania, a preto nebol daný predmet rozhodovania, čím odpadla potreba rozhodovania v tejto časti. To vyplýva z § 251 CSP, podľa ktorého sú trovami konania iba všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním a bránením práva.

31. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).